

ОСВІТНІЙ ТУРИЗМ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ

Стаття присвячена вивченню феномену освітнього туризму . Розкрито чинники розвитку , проаналізовано географію , виявлено тенденції ринку подорожей з освітньою метою .

Ключові слова : освітній туризм , стажування , мовні курси , екскурсійно-ознайомлювальні подорожі , наставник .

Постановка задачі Дана стаття є спробою конкретизувати зміст поняття « освітній туризм », виявити особливості його сучасного розвитку , розкрити тенденції ринку освітніх турів у світі й в Україні . Тривалий час міжнародний туризм є однією з найшвидше прогресуючих галузей світового господарства . В ХХІ столітті туризм перетворився ще й на дієвий інструмент пізнання навколишнього світу і міжкультурного діалогу . Прагнення , поєднуючи відпочинок та освіту , розширити власний світогляд , зануривши себе у вир життя в інших країнах і регіонах світу , збільшити свою соціальну мобільність і професійну універсальність стають основною мотивацією нової генерації туристів .

Результати Провідні вітчизняні й іноземні вчені приділяють багато уваги моніторингу кон'юнктури та виявленню актуальних трендів розвитку світового туристичного ринку . Зокрема , тенденції розширення пізнавальної функції туризму та зростання попиту на освітні подорожі наголошуються в працях Любіцевої О.О., Бейдика О.О., Кіфяка В.Ф., Ільїної О.М., Олекса - ндрової А.Ю., Квартального В.О., Зоріна І.В. [1] Мотиваційні аспекти освітніх подорожей висвітлені у дослідженнях з андрагогіки , зокрема в працях Колеснікової І.А.[2]. За кордоном основним напрямком досліджень у цій сфері є виявлення технологічних особливостей організації освітніх турів та аналіз тенденції розуміння туризму як специфічної форми освіти . Його розробляють Brent W. Ritchie, Neil Carr, Christopher P. Cooper, якими було запропоновано цікаву колективну монографію «Managing educational tourism» [3], де розкрито різні аспекти взаємодії туристичного бізнесу та освітніх установ , проаналізовано регіональні особливості та обґрунтовано перспективні напрями розвитку освітнього туризму у ХХІ столітті . В Україні таких досліджень досі не проводилося .

Динамічність і висока швидкість змін у всіх сферах суспільного життя , глобальні процеси у світовій економіці , формування нових вимог до освіти з професійної підготовки майбутнього працівника підкреслюють важливість процесу адаптації людини в суспільстві . Роботодавець зацікавлений в скороченні часу адаптації дипломованого фахівця до умов праці . Тому показником ефективності функціонування системи вищої освіти та економіки в цілому служить затребуваність випускників на ринку трудових ресурсів і їх здатність вирішувати поставлені завдання . Тим самим , відбувається інтеграція вищої школи в економічну сферу суспільного життя . Система освіти в цьому контексті покликана сформувати у молодого фахівця професійні якості , необхідні для успішної конкуренції . Разом з тим , невідповідність можливостей вищої школи та потреб ринку праці призводять до того , що підготовлені фахівці залишаються невлаштованими . Згідно з міжнародним аналітичного огляду , Україна , маючи відносно високі показники охоплення населення вищою освітою (10-е місце) , систематично втрачає позиції в оцінках якості освіти . Насамперед , це стосується загальної оцінки якості освіти . В такому випадку з'являється потреба у реформуванні системи вищої освіти для майбутніх абітурієнтів та популяризація освітнього туризму

серед трудових ресурсів нашої країни . Побачити нові місця , поспілкуватися зі спеціалістами -колегами та набути нових знань шляхом підвищення кваліфікації це основні переваги наукового туризму . Наші робітники можуть навчатися на найкращих наукових курсах та повертатися додому розбудовувати свою країну . Більш детально про розвиток наукового та інших типів туризму у нашій країні можна за цією адресою в мережі : briztravel.com . Необхідно підкреслити , що сучасний технічний рівень вимагає постійного оновлення знань , отриманих в процесі навчання , що також стримує процес адаптації і збільшує його тривалість . Дисбаланс між професійною освітою і працею обумовлений відсутністю достовірної інформації про реальні економічні потреби , низькою кваліфікацією випускників , масовою професійною мобільністю внаслідок структурних змін в економіці . Така тенденція посилюється з наростанням кризових явищ в економіці . Основні причини неможливості забезпечити працевлаштування випускників можна структурувати , виділивши декілька груп факторів . До першої належать показники , що відображають недоліки ВНЗ щодо вирішення завдань підготовки фахівців : низька якість надаваних освітніх послуг , недостатня практична підготовка студентів , невідповідність матеріально -технічної навчальної бази рівню науково -технічного розвитку та ін .. Друга група чинників відображає взаємозв'язок ВНЗ та роботодавців : відсутність координуючих зв'язків між роботодавцями та навчальними закладами , незадоволення роботодавців професійними навичками і кваліфікацією працівників , невідповідність потребам ринку . Третя група характеризує негативне зовнішній вплив на СВО : вплив внутрішньополітичних чинників , кризових явищ в економіці , які безпосередньо впливають на стан вищої освіти , вплив глобальних економічних процесів у сфері освіти , демографічну ситуацію та ін . Висновки : Туризм традиційно виступає індикатором якості життя . Прогнозується , що відпочинок і його організація стануть визначальними компонентами задоволення життям у XXI столітті . Для багатьох людей задоволення життям залежить від ступеня його насиченості подіями за межами професійної діяльності . Високі стандарти життя притаманні постіндустріальним суспільствам стимулюють процеси творчої самореалізації . Відпочинок особливо цінується як час , який можна організувати за власним бажанням , задовольняючи індивідуальні духовні потреби особистості . З другого боку , життєво необхідним у сучасному , усе більш індивідуалізованому світі , стає вміння пристосовуватися . Уміння знаходити й користуватись інформацією , готовність засвоювати нові знання є запорукою професійної компетентності . Підвищення кваліфікації в широкому розумінні слова є важливою тенденцією нашого часу . У туризмі зазначені процеси означають зростання попиту на різноманітні освітні тури , подорожі з переважанням пізнавальної мотивації , пропозиції відпочинку в поєднанні з окремими курсами практичного характеру , ділові поїздки .

ЛІТЕРАТУРА : 1. Зорин И.В. Профессиональное образование и карьера в туризме : учебник для вузов / Зорин И.В. – М.: Советский спорт , 2005. – 525 2. Колесникова И.А. Основы андрагогики : Учеб . пособие для студ . высш . пед . учеб . заведений / Колесникова И.А., Марон А.Е., Тонконогая Е.П. и др . – М.: « Академия », 2007. – 325 с. 3. Brent W. Ritchie Managing educational tourism / Brent W. Ritchie, Neil Carr, Christopher P. Cooper. – London:Cromwell Rpress, 2003. – 260p. 4. Greg Richards ALTO's Global Directions in Language Travel, 2008 / Greg Richards. – Amsterdam : WYSE Travel Confederation publishing office, 2009. – 36 p.

5. Greg Richards New HorizoNs II - The Young Independent Traveller, 2007 / Greg Richards. – Amsterdam : WYSE Travel Confederation publishing office, 2008 – 37 p. 6. Михайло Терованесов . Часові параметри ефективності функціонування системи вищої освіти . // « Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у країнах Європи та Азії » // Збірник наукових праць . – Переяслав -Хмельницький , 2014 р. – 250 с.